

Grupp 7

FCI-nummer 118

FCI-standard på tyska publicerad 2014-03-05

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2013-10-29

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2016-03-07

GROSSER MÜNSTERLÄNDER

(Rasnamn i hemlandet: Grosser Münsterländer Vorstehhund)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för GROSSER MÜNSTERLÄNDER

Ursprungsland/ hemland	Tyskland
Användningsområde	Mångsidigt användbar jakthund med alla nödvändiga förutsättningar för arbete i fält, i skog och i vatten, såväl före som efter skott.
FCI-klassifikation	Grupp 7, sektion 1:2. Med arbetsprov.
Bakgrund/ändamål	Rasens historiska utveckling går från medeltidens vitbrokiga fågelhundar via stötande fågelhundar till 1800-talets stående fågelhundar. Grosser münsterländer hör liksom kleiner münsterländer och långhårig vorsteh till gruppen långhåriga tyska stående fågelhundar, vilkas planmässiga avel inleddes under slutet av 1800-talet. Efter att den tyska rasklubben för långhårig vorsteh 1909 slutgiltigt förbjöd den svarta färgen inom aveln grundades 1919 en förening som tog sig an aveln av den svartvita långhåriga stående fågelhunden. Efter en inventering av resterna av den inhemska svartvita stammen som ännu existerade i framförallt västra Münsterland och Niedersachsen inledde föreningen 1922 den planmässiga aveln av grosser münsterländer. Den ursprungliga populationen omfattade 83 hundar och avkommorna från dessa hundar registrerades som grosser münsterländer.
Helhetsintryck	Grosser münsterländer skall ha en kraftig och muskulös kroppsbyggnad och ge ett elegant och stramt helhetsintryck. Rasen skall utstråla intelligens och ädelhet.
Viktiga måttförhållanden	Kroppen skall vara nästan kvadratisk. Kroppslängden får överstiga mankhöjden med 2 cm.
Uppförande/karaktär	De viktigaste egenskaperna hos rasen är följsamhet, läraktighet och tillförlitlig användbarhet som jakthund, särskilt efter skott. Temperamentet är livligt utan nervositet.
Huvud	Huvudet skall vara ädelt och långsträckt med ett intelligent uttryck.
Skallparti	
Stop	Stopet skall vara svagt markerat.
Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara utpräglad svart.

Nosparti	Nospartiet skall vara kraftigt, långt och välutvecklat. Nosryggen skall vara plan.
Läppar	Läpparna skall inte vara lösa.
Käkar/tänder	Käkarna skall vara kraftiga med ett komplett saxbett med kraftiga hörntänder.
Kinder	Kindmuskulaturen skall vara välutvecklad.
Ögon	Ögonen skall vara så mörka som möjligt. Ögonlocken ska vara väl åtliggande och ögonlockskanterna skall sluta fast an.
Öron	Öronen skall vara tämligen högt ansatta, väl åtliggande och breda med avrundade spetsar.
Hals	Halsen skall vara kraftig, välmusklad och ädelt böjd.
Kropp	
Manke	Manken skall vara medelhög, lång och välmusklad.
Rygg	Ryggen skall vara kort, fast och rak.
Ländparti	Ländpartiet skall vara markerat och skyddat av fast muskulatur.
Kors	Korset skall vara långt, brett, välmusklat och endast lätt sluttande.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall sedd framifrån vara bred och från sidan djup med markerat förbröst.
Underlinje och buk	Buklinjen skall vara lätt uppdragen, slank och stram. Flankerna skall vara korta och väl uppdragna.
Svans	Svansen skall bäras vågrätt eller lätt uppåtriktat. Från sidan sett ska den vara utan knyck vid ansättningen.
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Vinklarna skall vara korrekta.
Skulderblad	Skulderbladen skall ligga väl an mot bröstskorgen.
Överarm	Överarmarna skall vara raka, starka och väl musklade.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara fjädrande.

Framtassar Framtassarna skall vara måttligt långa, väl slutna och rundade. Inga sporrar.

Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige.

Bakställ

Helhet Baksället skall vara kraftigt med stram muskulatur och lodrätt ställda bakben.

Knäled Knälederna skall vara korrekt vinklade.

Has/hasled Haslederna skall vara korrekt vinklade.

Baktassar Baktassarna skall vara måttligt långa, väl slutna och rundade. Inga sporrar.

Borttagning av sporrar utan veterinärmedicinska skäl är förbjuden i Sverige.

Rörelser

I skritt och trav skall rörelserna vara spänstiga och vägvinande med långa steg. I galopp skall rörelserna vara elastiska och kraftfulla med ordentligt påskjut och långa språng.

Hud

Huden skall vara stram.

Päls

Pälsstruktur Pälsen skall vara lång och tät men ändå slät. Den får varken vara lockig eller utstående då detta kan vara hindrande vid jakt. Typiskt långhårig. Hos både hanhundar och tikar skall pälsen på fram- och bakbenens baksidor vara särskilt lång och tät och bilda behäng. Även på svansen ska pälsen vara särskilt lång och bilda fana som skall vara som längst ungefär på mitten. Pälsen på öronen skall vara lång och bilda fransar som tydligt och liksidigt hänger ned över öronlapparnas nedre kanter. Öronlapparna får inte vara korthåriga. På huvudet skall pälsen vara kort och åtliggande.

Färg Vitt med svarta fläckar och prickar, svartskimmel, eller svart. Huvudet skall vara svart, eventuellt med vitt runt nosen eller blås.

Storlek/vikt

Mankhöjd Hanhund: 60 - 65 cm
Tik: 58 - 63 cm
Upp till 2 cm över maxhöjden tolereras.

Vikt Omkring 30 kg

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

- För bred skalle; för markerat stop; för kort nosparti.
- Konvex eller konkav nosrygg, ofullständig pigmentering, helt eller i fläckar.
- Löst nedhängande läppar.
- Lätta bett- och tandfel: tångbett, dubblerade P1-or, avsaknad av en till två P1-or eller M3-or (max 2 tänder).
- För ljusa ögon, synliga röda blinkhinnor; lösa ögonkanter.
- För lågt ansatta öron; utstående öron; för korta öron; bakåtvikta öron där öronmusslan syns.
- För kort hals; för lång hals; för tjock hals; för tunn hals; löst halsskinn.
- För låg manke; för kort manke.
- För lång rygg; svankrygg; karprygg.
- Svagt musklat ländparti; oharmonisk övergång till korset; överbyggd.
- Kort kors; smalt kors; starkt sluttande kors.
- Tunnformad bröstkorg; smal bröstkorg; för grund bröstkorg; avsaknad av förbröst.
- För högt uppdragen buklinje; för låg buklinje.
- Svans som bärs snett; upprullad svans; knycksvans; ringlad svans.
- För dåligt vinklat framställ; utstående eller knipta armbågar; för svaga mellanhänder; för trång eller för vid frambensställning.
- För dåligt vinklat bakställ; kohasig eller hjulbent liksom för trång eller för vid bakbensställning.
- Runda katt-tassar; långa hartassar; platta tassar; inåt- eller utåtvridna tassar.
- Korta, stela eller trippande rörelser i skritt och trav; kort eller stel galopp; galopp med dåligt påskjut.

Diskvalificerande fel

- Aggressiv eller extremt skygg.
- Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
- Vit nostriffel.
- Entropion; ektropion.
- Överbett; underbett; korsbett; avsaknad av framtänder eller hörntänder; avsaknad av molarer eller premolarer (förutom upp till två P1 eller M3).
- Färger som inte anges i rasstandard.
- Över eller under i standarden angivna mankhöjder.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med våra 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

**SVENSKA
KENNELKLUBBEN**
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS | 163 85 Spånga
BESÖKSADRESS | Rinkebysvängen 70
TELEFON | 08-795 33 44
E-POST | agstandard@skk.se

www.skk.se